

Pokušavam da izvučem ono najbolje iz orkestra

Na repertoaru večerašnjeg koncerta biće kompozicije Feliksa Mendelsona, Ludviga van Betovena i Antonjina Dvoržaka

70 PREGLEDA 0 KOMENTARA

Colman: Saradnja sa CSO sve je bolja

AUTOR: Tijana Jovović **FOTO:** SCREENSHOT (YOUTUBE)

Share

Prvi koncert u 2017. godini Crnogorski simfonijski orkestar prirediće večeras na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta u 20 sati. Crnogorski simfoničari će i ove godine nastupiti pod dirigentskom palicom, Ronalda Colmana, iz Belgije, glavnog gostujućeg dirigenta Češkog radio simfonijskog orkestra u Pragu. Na repertoaru će biti kompozicije: uvertira Lijepa Meluzina, Feliksa Mendelsona, Koncert za klavir i orkestar broj 2 u B-duru, Ludviga van Betovena i Simfonija broj 6 u D-duru, Antonjina Dvoržaka. Solističku dionicu u Betovenovom Koncertu će tumačiti pijanistkinja Nataša Veljković, profesor na Univerzitetu za Muziku u Beču.

Glavni gostujući dirigent Simfonijskog orkestra Češkog radija, Ronald Colman rođen je u Antverpenu (Belgija). Nakon studija u Antverpenu i Briselu usavršavao se kod Igora Markeviča i Nađe Bulanže u Parizu. Od 1973. godine njegova karijera ide uzlaznom putanjom. Nastupa kao gostujući dirigent sa najboljim orkestrima, kao što su: Simfonijski orkestar Bi-Bi-Sija, Orkestar Romanske Švajcarske... Bio je gost velikih evropskih festivala, a u maju 2007. godine, na koncertu u čast sjećanja na Mstislava Rostropoviča, debitovao je sa Pariskim orkestrom u dvorani Plejel.

Sa velikim uspjehom Ronald Colman je gradio karijeru operskog dirigenta u brojnim operskim kućama, poput Belgijske nacionalne opere, Londonske nacionalne opere, Škotske i Sidnejske opere. Angažujući se na izvođenju savremene muzike, Colman redovno saraduje sa orkestrom London Sinfonietta, a na zahtjev Pjera Buleza, dirigovao je i ansamblom InterContemporain u Parizu, prvi put 1982. godine.

O večerašnjem koncertu, saradnji sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom, o muzici i izazovima koje konstantno donosi, poznati dirigent govori za Vijesti.

- ***Poslije Šuberta, Betovena, sad je jedan slovenski dirigent na pultu crnogorskog orkestra sa Vama kao dirigentom. Koliko je svaka Dvoržakova partitura poseban senzibilitet, i u tom smislu kako se Šesta simfonija kotira... ili je Deveta, Iz novoga svijeta, tu ipak malo uspostavila hijerarhiju?***

Dvoržak (i češka muzika uopšte) zauzima važno mjesto u mom repertoaru: među njima su simfonije od Pete do Devete, neke uvertire, koncerti za violinu, violončelo i klavir, Smetanina simfonijska poema "Moja domovina" (koju sam nedavno dirigovao u Beogradu), i desetak radova Martinua. Među ovim djelima, Dvoržakovu Šestu sam dirigovao preko 30 puta. Istina, ovdje sam uglavnom dirigovao njemački repertoar, ali to je samo slučajnost! Deveta simfonija je definitivno najpopularnija, ali vjerujem da su simfonije od Pete do Osme isto tako remek-djela. Popularnost Devete može biti baš zbog njenog naziva... Ne bih to rekao za koncerte: Koncert za violončelo je po svim osobinama snažnije i emotivnije djelo nego druga dva!

- ***Gostujući ste dirigent u više orkestara regiona i Evrope. Ima li svaki ansambl svoje bolje i slabije (da ne kažem lošije) strane, ili je Vaš pristup i princip svakom ansamblu isti...? Kako u tom smislu razvijate odnos sa crnogorskim orkestrom?***

Naravno, svaki orkestar ima svoje bolje i manje dobre trenutke. Orkestar čine ljudi i mi nismo roboti. Pa ako je to tako za ljudska bića, važi i za orkestre. Moj zadatak kao dirigenta je da pokušam da izvučem najbolje iz onoga što je orkestar sposoban da ponudi! Ali, pošto sam i sam ljudsko biće, nekad uspijem više nego drugih puta! Nemam drugi recept, osim da budem vjeran sebi u odnosu sa muzičarima, i uvjerim ih u svoje dobre i poštene namjere.

Pošto sam tu šesti put, zadovoljstvo mi je što mogu da kažem da iz godine u godinu vidim kako se orkestar uzdiže na viši nivo. To je sad solidan ansambl, sa dobrim elanom i zauzima značajno i zasluženom mjesto u kulturi regiona. Nova sala će mu sigurno omogućiti da se uzdigne još više i proširi se, bez sumnje!

- ***Uživite li jednako u muzici i svojoj profesiji kao prije deset, dvadeset godina? Postoji li opasnost od rutine ili je to prosto nemoguće sa svakom novom partiturom?***

Na ovo pitanje odgovaram sa potpunim uvjerenjem: Da, uživam jednako, čak i više, treba to da kažem. Više, zato što svakog dana otkrivam nove stvari u partiturama, i tražim, a ponekad i nađem nove načine da ih prenesem muzičarima. Leonard Bernstein je govorio: kad podučavam učim, a kad učim podučavam. To kažem za sebe kada dirigujem orkestru!

Jedinstvenost stvari je u našim očima

- ***Znamo svi mogućnosti dan ašnje tehnologije, više ništa nije nedostupno, je li to oslabilo ili ojačalo veze muzike sa čovjekom, one iskonske i vrijedne?***

Za sve važi isto: lakše dolazimo do stvari, lakše putujemo, bolje smo obaviješteni. To može biti veoma pozitivno, ali samo ako se ne ubije osjećaj zadivljenosti. Spektakl izlaska sunca je svakodnevna pojava već milion godina, je li manje divan zbog toga? Sigurno nije. Prema tome, moj zaključak je da su sve moderne prednosti sjajne ako se koriste inteligentno. Jedinstvenost stvari je u našim očima, i to zavisi od nas, samo od nas!

OCIJENI: **0 (0 glasova)**